

Parolen er til DEG. Det er oppsangen til frigjøringsverket.

Den fagorganiserte heimefrontsoldat vet vel at det vil koste offer, men han vet også at det vil koste enda flere offer om han ikke tar kampen opp. Det er for seg og sine han stirr, for far og mor, for vogge og viv. Og renere offer bringer ingen, og større øre fortjener ingen, enn den som bringer offer for at livet skal leve. Og denne offerhandlingen vil ikke være forgjeves, men bli grunnlaget for framsteget.

Det er vår i naturen. Det er den første mai, arbeiderklassens internasjonale solideritetsdag. Retten til å feire dagen, retten til å demonstrere folkeviljen, retten til å tente kampgloden i folkets hjerte for frihetens sak har nazismens støvelhel trampet til døde. Men dagen lever likevel i arbeidernes sinn. Kan vi ikke demonstrere folkeviljen, så kan vi likevel utløse den i folkets handling i fridomskrigene, i solidarisk kamp skulder ved skulder med arbeiderne i de andre okkuperte land og med fridomskreftene i hele verden,

Retten er trampet til døde, javel, men ikke folkets vilje til å vinne den på nytt lag:

*La dem trampe hver vilje i glød,
la dem reise hver evne til strid!
La dem mette sitt liv av vår nød,
for det kommer, det kommer en tid
under fanene modig og tett
i den våkenende fremtidssols kjer!
Kamerater! Så mange vi er —
for vårt jordliv, dets frihet og rett!*

ABSOLUTTE KRAV TIL DE FAGORGANISERTE

Alle ledende illegale instanser innen arbeiderbevegelsen er samd om å stille disse *absolutte krav* til medlemmene og tillitsmennene :

1. At en skal slutte å betale kontingent til fagorganisasjonen.
2. At en skal bryte all forbindelse med Landsorganisasjonen, forbundene og samorganisasjonen og for øvrig alle instanser som står under nazistisk legelse.
3. At alle tillitsmenn og funksjonærer skal trekke seg ut av de verv de er valt til eller ansatt i, når de organisasjonsledd de arbeider i blir utsatt for nazistiske inngrep.

Nr. 9

FRIHETEN

1944

JULI

DE FAGORGANISERTES KAMPORGAN

DET ER DØDSENS ALVOR!

Det er en tydelig stigning i kampen som har skjedd fra begynnelsen av forrige måned og framover. Den lenge ventede invasjon kom endelig 6. juni og en uke seinere satte russerne i gang sin nye voldsomme sommeroffensiv med en kraft og innsats vi til da ikke hadde sett maken til.

Her heime har også kampen vist stigning i det siste i og med den stort sett vellykte nektinga av utskrivinga av ungdommen. Den viste det gode toet og viljen i folket, og ga en smak på hva vi kan utrette når vi samler oss om oppgavene.

Men den viste også at kravet om en enhetlig og fast ledelse her heime påkrevet. Denne gangen gikk det fint der hvor det var lett å få organisert arbeidet så å si spontant, mens det andre steder ble mindre bra resultater. Det gjelder særlig den fasen av aksjonen vi nå er inne i.

Det er klart at det i en tid som nå må stilles krav om sjøinitiativ i langt større grad enn i fredstid — men dette initiativet skal ha en styring og en hver mulighet til organisering skal utnyttes på forhånd!

Det arbeides for å få dannet et fridomsråd her i landet, satt sammen fra alle lag av folket, i nært samarbeid med regjeringa i London. Utviklinga viser oss nødvendigheten av en slik ledelse og at det haster.

Det vil i tida som kommer stilles stadig større krav til heimefronten på alle områder. Synet at det er hele folket kampen i dag gjelder, må slå i gjennom hos alle. Dette krever en fast og handlekraftig ledelse. Her er ikke snakk om «uoverlagte handlinger». Her er snakk om å møte den stadig stigende terror fra våre motstandere med de beste midler, med den mest samlede innsats, for dermed å oppnå størst mulige resultater med minst mulig tap.

En ledelse i samarbeid med regjeringa, dannet av aktive nordmenn som er prøvet i kampen her heime og kjänner forholdene her, vil gjennom sine organer møte en hver situasjon som oppstår og i god tid treffe de riktige disposisjoner. Den vil ha den nødvendige autoritet og tillit, slik at dens paroler vil bli fulgt til 100 % og den vil kunne ta den hele og fulle konsekvens av sine egne paroler. Folket vil ha garantien for at alt er gjort for å gjennomføre aksjonene på den beste måten for landet og folket.

Det er ikke nå tid lenger til diplomatisering i noen form. Det er ikke tid lenger til bluff i noen form. Motstandernes terror vil snart kreve at den virkelige samlede styrken i folket her heime må komme klart fram, hvis vi ikke skal miste unødig.

Da vil tyskerne og nazistene stå overfor den muren de ennu ikke har støtt på. Den muren som heter det norske folket i kamp for fridomen sin.

VI VET DET ER DØDSENS ALVOR!

tid å få organisert de fagorganiserte i illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lykkes å få snudd,

noen regning mye mindre på det nærværende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingensten som minimum til illegalt arbeid!

Fra nazihold er der i det siste spredd flere «illegale» aviser. Det hele er så gjennomskuelig og plunt at ingen finner på å gå på disse, men vi vil allikevel advare mot de og be alle gjøre det eneste riktige når de får noe slikt tilsendt. *Send det til Statspolitiet øyeblikkelig med opplysninger om hvordan det er kommet!* De ekte illegale aviser kommer den vante veg — fra sikre, gode nordmenn.

FRA KINA.

Det russiske tidsskriftet «Krigens og arbeiderklassa» har i ein artikkel behandla situasjonen i Kina, med ein sterk kritikk om den militære leidninga. Regjeringskrinsane forklarer vanlegvis sine militære tilbakeslag med at landet er så økonomisk tilbakeliggjande og at ein ikkje får hjelp frå Amerika og England. Men det er innlysande at det trass i mange planar blir gjort svært lite i Kina for å leggje eit militært og industrielt grunnlag. Under 7 års kinesisk-japansk krig har dei makt-havande krinsane i Kina ikkje teke noko avgjerande åtgjerd for å utvikle sin eigen industri, men har heile tida vona på hjelp utanifrå. Kina rår over så store naturrikdommer at ein på grunnlag av desse kunne utvikle ein mykje større industri enn tilfelle har vore. Utanlandske aviser fortel ofte om at kinesiske finansmenn for å gjera seg rike på krigens brukar sin kapital til spekulasjon og nektar å investere den i forsvarsindustrien. Det er ein paradoks at i eit land med stor mangel på jarn og stål har ein i den siste tida stengt fleire smeltehytter eller avgrensa drifta. Med omsyn til dei allierte må ein tilstå at England og særlig Amerika

gir Kina all den hjelp ein kan i denne situasjonen. Den 14. amerikanske flystyrken har gitt Kina framifrå hjelp, og nyleg fekk Kina eit engelsk lån på 50 millioner pund. Om Kina ville utnytte den allierte hjelpana og utnytte sine eigne hjelpekjelder, ville landet sjølsagt komme på føte igjen. Sidan krigen braut ut i Stillehavet har Kinas kamp mot Japan vorte mykje lettare, og etter meldingar frå utanlandske observatører har dei japanske styrkane i Kina minka mykje. Japan er opptekte av krigen i Stillehavet. Kina har tilgang til veldige menneskereserver, men dei er utnytta berre i ein svært liten målestokk. Planene om å skape nye divisjonar for aktive offensivoperasjoner er ikkje realiserte. Den kinesiske hæren har ellers mange feudale restar. Mellom offiserane og særskilt mellom generalane finst det mange defaitister. Dei siste to åra har 20 Kuomintang-generalar gått over til fienden med sine styrkar. Reaksjonære generalar og offiserar provoserar ofte fram strid ved grensen til Særørådet (eit område som den kinesiske folkehæren held) og her har ein koncentrert mange kinesiske soldatar som i det heile ikkje er med i krigen mot Japan.

Den militære fiaskoen i distriktet

Hanan kjem av akkurat desse år-sakane, segjer tidsskriftet tilslutt.

For ei tid sida protesterte ellers sovjetregjeringa mot at desse kinesiske krinsane hadde ført krig over på russisk område i kamp mot folkehæren.

hvorfor de gjorde det. De ville holde fast ved Tyskland trass i Finnland og det finske folk. I samme intervju gick Tanner løs på den delen av svensk presse som rådde Finnland til å sluttet fred.

DEN TROJANSKE HEST I TYSKLAND.

DET FOREGÅR I SVERIGE for tida store politiaksjoner mot norske patrioter som vil ta seg over til Norge for å kjempe illegalt. Fleire arrestasjonar er gjort, og Ny Dag har teke opp saka. Men det er lovleg å sende nordmenn illegalt til vestmaktene. Her har svenskane gått med på ein avtale med vedkomande regjeringar.

ISLAND fekk ein veldig majoritet i folkevala for republikk. Berre vel 500 røyster var imot det. Den islandske utanriksministeren melder at han har motteke lykkenskingar frå den russiske, engelske og amerikanske ministeren i Reykjavik, og segjar seg glad for at verdas yngste og minste republikk har fått lykkenskingar frå dei største maktane i verda.

Republikken ble offisielt utropt den 17. juni.

FINANSMINISTER TANNER har i et intervju med Uppsala Nya Tidning om fredsspørsmålet for Finnland uttalt at etter hans mening ville russerne virkelig ha fred med Finland da de la fram sine vilkår i førstninga av året. Etter dette blir det mer og mer underlig at Tanner og hans meningsfrender den gangen gikk fram som de gjorde. Eller rettere sagt, det blir mere og mere klart

Tyskerne er de siste til å bagatellisere hvorledes den internasjonale arbeiderarmé kommer til å forholde seg i tida framover. I alle hove må en stille et spørsmålstegn bak den forhåpning som nazistene gjør seg — at de ved hjelp av denne invasjonen av arbeidermillionene skal kunne overvinne sine kolossale vanskeligheter.

ROKLUBBEN GÅR OVER TIL SEILSKIPSREDERI.

På en n.s.-tilstelning for en tid siden, uttalte Knut Hamsun disse aktuelle og bevingede ord: «N.s. har vokset fra en liten skjekte med årer til en fullriger under fulle seil.»

GI FAGFORENINGSKONTINGENTEN som minimum til det illegale arbeidet!

tid å ta organisiert de lagorganiserte i illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lykkes å få snudd,

noen regn, mye vann og det nævnevne tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenenten som minimum til illegalt arbeid!

STREIKEN SOM VÅPEN I KAMPEN.

Det er en tydelig stigning i streikene rundt omkring i Europa. I Ungarn, Bulgaria og Romania reiser det seg en streikebølge mot de fascistiske ledere og deres politikk, og i de okkuperte land brukes nå streiken i stadig større utstrekning i kampen mot nazismen. Fra Wien meldes således om stadige streiker og uroligheter, og det er trukket 30 000 SS-soldater sammen bare i denne byen.

I det av tyskerne besatte Nord-Italia er der utbrutt store streikar på flere steder. Streikebølgene brer seg, og tyskerne beskylder arbeids-giverne for å understøtte de streikende arbeiderne.

Fra Frankrike meldes om streikar på flere steder. Bl.a. gikk arbeiderne ved samtlige champagnebedrifter til streik etter at direktørene var blitt

arrestert, siktet for å ha understøttet den illegale virksomhet i Frankrike.

I Danmark har arbeiderne ved flere høve gått til streik for å få gjennomført sine krav, og med hell. Den største seier til nå, opnådde danskene ved sin godt gjennomførte generalstreik. De valte det riktige tidspunktet og sto fast, trass i truslene.

Det er klart at alle disse foretelser gir uttrykk for den voksende motstand innenfor «Festung Europa» og at de spiller en viktig rolle i dagens kamp. Det tyske arbeidsliv i riksområdet er hardt belastet på alle måter og utsettes stadig for nye rystelser, så alle forstyrrelser fra de som arbeider for tyskerne i de okkuperte land har en veldig betydning i dag.

UNNRA DRØFTER NORGES FORSYNINGER.

De forente nasjoners organisasjon for hjelpevirksomhet og gjenoppbygging — med et kortere navn UNNRA — har drøftet en rekke vitale spørsmål som vil oppstå i samband med freden, blant annet forsyningsspørsmålet. Den britiske regjerings økonomiske rådgiver, Sir Frederick Leith Ross, la fram for konferansen det allierte utvalgs rapport om etterkrigsbehovene. I rapporten beregner en de okkuperte lands levnetsmiddelbehov i det første halvår av befrielsen. Norge er oppført med en kvantitet på 3.366.000 tonn

et tall som taler sitt tydelige språk om den uhyre utpressingen som er foretatt av den tyske krigsmaskinen.

DET TYSKE såkalte «Turistbyrået» på det fashionable strøket, Kungs-gatan i Stockholm, har i flere måneder hatt en slags invasjonsutstilling i sine store vinduer mot gaten, mest for å vise hvor sikre de tyske kystfestningene var. «Måtte de bare komme», sto det i kjempeoverskrift over det hele. Den 6. juni ble det brått stopp på denne utstillingen, hva det nå kom av. I stedet kom vakre plansjer over temaet:

«Trass i alt stiger den tyske eksporten».

DU TAPER IKKE DINE RETTIGHETER

om du ikke betaler fagforeningskontingenten, bare du gjenopptar betalingen når fagbevegelsen igjen er fri.

Nr. 10

FRIHETEN

1944

JULI

DE FAGORGANISERTES KAMPORGAN

MATEN FRAM TIL DET NORSKE FOLKET!

Vi går nå inn i en årstid hvor «markens grøde» begynner å moden, ferdig til bruk.

Det er klart at vi dette året må regne med ennå knappere rasjoner av disse varer enn sjøl de tidligere års. Hvordan det vil bli så vi best med potetene i våres. Her var poteter nok, men plutselig rekvirerer tyskerne alt som er. I tillegg til alt de tok i fjor høst. Slik må vi regne med på alle områder. Etter hvert som tyskerne mister land de til nå har plyndret, vil belastningen på de land som ennå er okkupert, bli så meget hardere. Hertil kommer så de stadig større kravene fra den tyske hæren hvor situasjonen vil kreve større og større innsats, så lenge det går.

Dette betyr at matspørsmålet er blitt en ennå mere viktig faktor for tyskerne enn før.

Ser vi på oss sjøl og særlig på barna våre, hvordan vi alle hungrer etter grønnsaker og frukt, melk og kjøtt, må det nå bli alles plikt å sørge for at maten kommer oss, det norske folket til gode.

Dette må sees som en meget viktig oppgave for oss på heimefronten. Både av hensyn til oss sjøl og vår helse, og av hensyn til den betydning dette har for fienden.

Arbeidet med å unndra de offentlige sentraler maten, og i stedet få den fram til verksteder og kontorer på «underjordisk» vei, er godt i gang i mange distrikter, men dette må utvides.

Særlig må Oslobefolkningen her sette alt inn på å løse spørsmålet. Bedriftene må finne ordninger. Her må samarbeid til, fra øverst til nederst. Det er mange måter å gjøre det på. Det må bli en av våre viktigste oppgaver framover å løse dette spørsmålet.

Maten skal fram og til rimelige priser!

Bøndene har en stor oppgave her. De skal overbevise seg om at varene ikke går til svartebørs, og selge produktene slik at det dekker. Det er vanskelig å sette opp noen priser i dag, men bøndene vet sjøl hva som må til. De bønder og de «nordmenn» som forsøker å utnytte denne situasjonen — hvor en hver nordmann kan gjøre sitt til å hjelpe seg sjøl og sine landsmenn og samtidig ramme fienden på et av hans mest sårbarer punkter — de som vil utnytte dette til å tjene ublutt med penger, de skal brennemerkes og huskes.

Bedriftene må tre støttende til økonomisk. Det er vanskelig for arbeidsfolk med de lønningene og det prisnivå som er i dag å makte noe ekstra innkjøp.

La oss vise oss som et folk i krig. At vi har noe felles å kjempe for som

tid å ta organisiert de fagorganiserte i illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lykkes å få snudd,

ende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!